

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Kraj Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, zastoupený Mgr. Petrem Sikorou, advokátem, se sídlem Praha 2 – Nové Město, Fügnerovo nám. 1808/3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 3.4.2013, č.j. 10027/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013, č. j. 10024/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013, č.j. 10028/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013, č.j. 10029/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013, č.j. 10030/13/5000-24700-700290 a ze dne 3.4.2013, č.j. 10026/13/5000-24700-700290,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutím žalovaného ze dne 3.4.2013 č.j. 10027/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013 č. j. 10024/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013 č.j. 10028/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013 č.j. 10029/13/5000-24700-700290, ze dne 3.4.2013 č.j. 10030/13/5000-24700-700290 a ze dne 3.4.2013 č.j. 10026/13/5000-24700-700290, kterými byla změněna v části týkající se splatnosti vyměřené daně a bankovního spojení rozhodnutí Finančního úřadu v Jihlavě ze dne 5.10.2012:

- č.j. 215824/12/314981700148,
- č.j. 215821/12/314981700148,
- č.j.212272/12/314981700148,
- č.j. 212268/12/314981700148,
- č.j. 212266/12/314981700148,
- č.j. 212255/12/314981700148.

V ostatním zůstaly výroky odvoláním napadených rozhodnutí beze změny.

I. Podstata věci

Žalobce obdržel v roce 2005 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí za účasti Evropského sociálního fondu na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 21/11 ze dne 7. 11. 2005 a Rozhodnutí o změně o poskytnutí dotace č. 1/11 dotaci v celkové maximální výši 3.790.960 Kč, z toho činily prostředky ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů Evropským sociálním fondem částku 3.032.768 Kč (tj. 80% z celkové částky dotace) a prostředky ze státního rozpočtu ve výši 758.192 Kč (tj. 20% z celkové částky dotace).

Finanční úřad v Jihlavě (dále jen „správce daně“) provedl u žalobce daňovou kontrolu a její výsledek zpracoval ve zprávě o daňové kontrole č.j. 192498/12/314981700148 ze dne 3. 10. 2012 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“). Na základě zjištění z provedené kontroly vyměřil správce daně žalobci výše uvedenými prvostupňovými rozhodnutími dne 5.10.2012 odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně.

Proti rozhodnutím správce daně žalobce brojil odvoláním, v němž namítal, že lhůta pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále marně uplynula dnem 24. 8. 2012. Žalovaný odvolání zamítl s tím, že speciální lhůtu pro vyměření odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně obsahuje zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). K jednotlivým porušením rozpočtové kázně došlo v průběhu roku 2006 (rozhodnutí o odvolání č.j. 10029/13/5000-24700-700290, 10030/13/5000-24700-700290) a v průběhu roku 2007, tudíž lhůta pro vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně uplyne až dnem 31.12.2016 a 31.12.2017.

Závěry žalovaného nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že zákon o rozpočtových pravidlech v § 44a odst. 9 stanoví, že odvod a penále lze vyměřit do 10 let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně, tedy stanoví objektivní lhůtu pro vyměření. Současně však zákon o rozpočtových pravidlech v § 44a odst. 9 odkazuje na zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), který správci daně v § 148 stanoví k vyměření daně tříletou subjektivní lhůtu.

Žalobce se neztotožňuje s výkladem žalovaného, že zákon o rozpočtových pravidlech je zákonem speciálním; žalovaný opomíjí výslovný odkaz na obecnou procesní normu, kterou je daňový řád.

V případě žalobce byla daňová kontrola zahájena dne 24.8.2009 a prekluzivní lhůta pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně tak marně uplynula dnem 24.8.2012. K významu stanovení prekluzivní lhůty pro zachování právní jistoty žalobce podpůrně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.11.2011 ve věci sp.zn. 2 Aps 2/2011.

Žalobce dále namítá, že v případě, kdy daňová kontrola nebyla ukončena do tří let od jejího zahájení, není možné, aby byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení žalobou napadených rozhodnutí žalovaného. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Protože argumenty uvedené v žalobě jsou v převážné míře totožné s námitkami uplatněnými žalobcem v odvolacím řízení, žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí o odvolání, ve kterém podal zdůvodnění k jednotlivým námitkám žalobce, a to jak po stránce skutkové tak i právní. Nelze souhlasit s námitkou žalobce, který dovozuje konec prekluzivní lhůty pro stanovení daně (odvodu za porušení rozpočtové kázně) z obecného ustanovení § 148 daňového řádu.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnil žalobce v podané žalobě podle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez nařízení jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Soud především uvádí, že prekluze neboli zánik práva je skutečností hmotněprávní a nikoliv procesněprávní, jak se domnívá žalobce. V případě žalobce došlo k porušení rozpočtové kázně v letech 2006 a 2007. Správce daně proto byl oprávněn vyměřit odvod za porušení rozpočtové kázně ve lhůtě, kterou stanovuje zákon o rozpočtových pravidlech. Rozhodným pro určení lhůty bylo znění zákona o rozpočtových pravidlech účinné v období vzniku porušení právní povinnosti, podle které lze odvod a penále vyměřit do deseti let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně (§ 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech). Úprava prekluzivní lhůty pro vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně, která je obsažena v zákoně o rozpočtových pravidlech, představuje *lex specialis* k žalobcem uváděnému § 148 daňového řádu, podle kterého nelze daň stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky.

Proto lhůta pro vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně žalobcem uplyne podle citovaného pravidla obsaženého v zákoně o rozpočtových pravidlech dne 1. 1. 2017 a dne 1. 1. 2018.

Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2010 ve věci sp.zn 5 Aps 3/2010, dostupný na www.nssoud.cz, který se zabýval posouzením vztahu právní úpravy prekluzivní lhůty podle zákona o rozpočtových pravidlech a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, přičemž závěry Nejvyšším správním soudem vyslovené jsou dostatečnou odpovědí na žalobní námitku aplikace nesprávného právního předpisu a plně dopadají i na posouzení vztahu prekluzivní lhůty podle zákona o rozpočtových pravidlech a podle daňového řádu „...[k]onečně je nutno jako nedůvodné odmítnout tvrzení stěžovatele stran uplynutí prekluzivní lhůty. Krajský soud sice ve svém rozsudku nesprávně posoudil konec prekluzivní lhůty, jenž dovozoval z obecného ust. § 47 zákona o správě daní, nikoli z *lex specialis*, a to zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Uvedený zákon má postavení speciálního předpisu, a v ust. § 44a odst. 8 stanoví, že odvod a penále lze vyměřit do deseti let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně. Tato lhůta se však počítá nikoli od termínu obdržení dotace, nýbrž rozhodnou skutečností je pro určení počátku běhu lhůty až vlastní porušení rozpočtové kázně (za předpokladu, že k němu dojde) definované zákonem o rozpočtových pravidlech, resp. od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž k porušení došlo...“.

Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2011 ve věci sp. zn. 2 Aps 2/2011 je v nyní projednávané věci, kterou je přezkum rozhodnutí o odvolání proti platebním výměrům správce daně, nepřipadný. V této věci se totiž Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda samotné vedení vyměřovacího řízení, aniž je namítán konkrétní nezákonný zásah, pokyn či donucení správního orgánu, může znamenat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

Argumentoval-li žalobce, že v případě, kdy daňová kontrola nebyla ukončena do tří let od jejího zahájení, pak není možné, aby byl vyměřen odvod, soud této námitce rozumí tak, že žalobce poukazuje na to, že daňová kontrola, zahájená dne 24.8.2009, měla být ukončena do tří let od jejího zahájení, k čemuž v daném případě nedošlo. K ukončení daňové kontroly došlo podle zprávy o daňové kontrole až dne 3.10.2012.

Žalobce zde však aplikuje právě obecné pravidlo, které však speciální úprava prekluzivní lhůty podle zákona o rozpočtových pravidlech vylučuje. Obecně zahájení daňové kontroly jako jednoho z úkonů, který přetrhuje běh lhůty pro stanovení daně, znamená, že tříletá prekluzivní lhůta počíná běžet znovu od zahájení daňové kontroly (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2005 ve věci sp.zn. 5 Afs 187/2004, publ. pod č. 1073/2007 Sb. NSS a na www.nssoud.cz).

To však nelze vztáhnout na nyní projednávaný případ, kdy k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně došlo dne 5.10.2012, tedy stále v průběhu speciální desetileté prekluzivní lhůty podle § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech, která začala plynout od 1. 1. 2007 a 1.1. 2008. Skutečnost, že daňová kontrola byla ukončena dne 3.10.2012, tedy stále ještě v rámci lhůty ve smyslu citovaného ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech, nemá tedy za následek namítanou prekluzi práva správce daně vyměřit odvod za porušení rozpočtové kázně.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech účastníků řízení podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. června 2014

David Raus
předseda senátu